

Turkse privé-klinieken goedkoop, goed en gastvrij

In Turkije bloeit het

Turkse klinieken openen hun deuren in Nederland en Nederlanders vliegen voor een operatie naar Istanbul. Aanbieding: 'Ooglaseren in Istanbul, daarna zonder bril de piramides in Egypte bekijken.'

Walter van Huijst

Bezoekers kunnen er niet omheen, want het getuigschrift hangt in veelvoud aan de muren. Het Duitse Ziekenhuis in Istanbul is duidelijk trots op het iso-certificaat, verleend door de audit-organisatie TÜV. Als alles goed gaat, hangt binnenkort de accreditatie van de Joint Commission International (JCI) eraan.

Waarom gaat het ziekenhuis zo prat op die internationale erkenning? "Prestigie!" Prof.dr. Erol Düren (75), de beminnelijke directeur van het ziekenhuis, zegt het zonder enige gêne. "Natuurlijk helpt zo'n keuringsprocedure om je kwaliteit te verbeteren. Maar wat vooral duidelijk

'Nederland koopt in Turkije voor vijf miljoen euro zorg in'

wordt is dat we al heel wat in huis hebben. Sommige leden van de audit zeiden dat ze in

de laboratoria apparatuur zagen die ze best zelf zouden willen hebben. Over de kwaliteit van de artsen en het verplegend personeel toonden ze zich ook zeer tevreden. Ons grote 'verbeterpunt' zit 'm in het papierwerk, daar zijn we niet goed in."

Een hoge waardering krijgt het Duitse Ziekenhuis van de JCI voor de bejegening van patiënten. "Wij geloven vanuit ons hart dat vertrouwen tussen arts en patiënt bijdraagt aan genezing." Ter illustratie toont de directeur een e-mail van een Duitse stagistudent, die positief schrijft over het directe en persoonlijke contact met de staf. "Het is iets wat bij ons in Duitsland helaas niet meer vanzelfsprekend is", schrijft de leerling-arts.

Geen wachtlijsten

Het Duitse Ziekenhuis, in 1852 geschonken aan de sultan, werd in 1973 door dr. Azmi Ofluoglu overgenomen van de staat. Hij is de eigenaar van de private Universal Hospital Group (UHG), die inmiddels zo'n vijftig vestigingen heeft in het hele land. Samen met nog een handvol instellingen vormt de UHG de top van de Turkse ziekenhuizen, wat betreft kwaliteit. Bijna zonder uitzondering zitten er in die top particuliere ziekenhuizen en klinieken. De afgelopen twintig jaar schoten in Turkije private zorgon-

dernemingen als paddestoelen uit de grond. De snelgroeiende economie zorgt voor een groeiende klasse van welgestelden die geen genoeg meer neemt met de drukke, overvolle staats-hospitalen. Volgens de WHO hebben de vrije marktpartijen nu zo'n twintig procent van alle ziekenhuizenbedden en is de regering volop bezig met verdere privatisering.

Steeds vaker ontdekt de buitenwacht het hoge niveau van de Turkse particuliere zorginstellingen. Zij zijn extra aantrekkelijk omdat ze de kosten binnen de perken houden en geen wachtlijsten hebben. "De Amerikaanse BlueCross-BlueShield Association stuurt ons geregeld cliënten, merendeels voor cosmetische ingrepen", vertelt prof. Düren. Ook heeft het Duitse Ziekenhuis contracten met de ADAC - de Duitse ANWB - en internationale ondernemingen als Siemens en Unilever. Dat is voor de expats op het kantoor in Istanbul en voor de Turkse werknemers, als extra secundaire arbeidsvoorwaarde. De bedrijven doen het ook uit eigenbelang, want de privé-klinieken helpen niet alleen goed, maar ook snel. Het zorgbedrijf van dr. Ofluoglu slaat de vleugels nu verder uit met nieuwe ziekenhuizen in Skopje (Macedonië) en Tirana (Albanië).

Toeristen en overwinteraars

In Nederland loopt Agis voorop in de contacten met Turkije. Als voormalig ziekenfonds heeft deze verzekeraar enkele honderdduizenden klanten uit minderheidsgroepen, met name Marokkanen en Turken. In beide herkomstlanden heeft Agis een servicepunt dat 24 uur per dag, zeven dagen per week bereikbaar is. Het kantoor in Turkije, in 2002 geopend, is onlangs verhuisd omdat het te klein werd. Niet alleen Agis-topman Eelke van der Veen maakte hoogstpersoonlijk zijn opwachting bij de opening van het nieuwe onderkomen, maar ook de Turkse staatssecretaris voor volksgezondheid. "Nederland koopt in Turkije voor vijf miljoen euro zorg in", kopten Turkse kranten trots naar aanleiding van die bijeenkomst.

medisch toerisme

"Dat bedrag zal ongeveer kloppen", denkt Jeroen Crasborn, regiomanager bij Agis. "Het kantoor in Turkije doet nu ongeveer 35 duizend bemiddelingen per jaar, van klein tot groot." Voor die zorg sloot de verzekeraar contracten af met zo'n honderdvijftig ziekenhuizen en klinieken. In tien procent van de gevallen gaat het om Nederlandse toeristen, volgens Crasborn een snelgroeiende groep. Daar komen steeds meer Nederlanders bij die in een tweede huis aan de kusten bij Antalya, Side, Bodrum en Marmaris overwinteren. Maar het overgrote deel betreft toch Nederlandse Turken die een deel van het jaar in Turkije verblijven of tijdens hun vakantie een behandeling nodig hebben.

Prostaatoperaties

Agis rekt de mogelijkheden voor behandelingen in Turkije steeds verder op, inspeland op nieuwe wetgeving en voortgaande liberalisering. Sinds begin dit jaar kan ook noodzakelijke, maar uitstelbare zorg in Turkije plaatsvinden. Te denken valt aan heup- en knieprotheses naar aanleiding van slijtage, nierdialyse, staaroperaties of operaties aan de galblaas, baarmoeder of prostaat. Afhankelijk van het pakket van de verzekerde wordt ook besnijdenis vergoed, en is er korting op plastische chirurgie, ooglaseren en tandheelkundige zorg. Kosten voor reis en verblijf komen overigens voor rekening van de behandelde zelf.

Ooglaseren in het Duitse Ziekenhuis in Istanbul

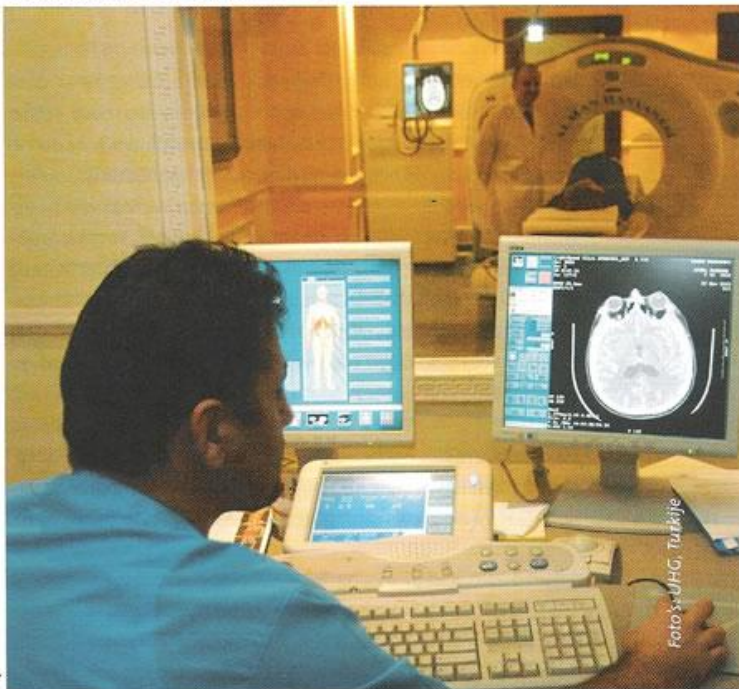

Foto: J. H. G. Turkije

Ooglaseren, haarimplantatie en ivf

"Voorjaarsaanbieding. Ooglaseren in Istanbul, daarna zonder bril de piramides in Egypte bekijken." Zonder enige terughoudendheid pakt de vrije markt het medisch toerisme op. Inmiddels zijn er bemiddelaars die naast ooglaseren ook cosmetische ingrepen, tandheelkunde, haarimplantatie of huidbehandelingen in Turkije aanbieden. Ooglaseren is misschien wel het bekendste voorbeeld. Inmiddels zijn er tientallen klinieken, centra, organisaties en bemiddelaars die zo'n behandeling buiten Nederland aanbieden. Veel mensen kiezen voor een behandeling in België maar ook Turkije is populair, met name vanwege de lage prijzen. Diverse consumentenprogramma's hebben zich al kritisch uitgelaten over het gebrek aan controle op deze markt.

"Wij behandelen twee- tot driehonderd cliënten per maand, onder wie enkele tientallen Duitsers, Noren en Nederlanders", zegt dr. Ali Ofluoglu, oogchirurg van het Duitse Ziekenhuis in Istanbul. De moederorganisatie, de Universal Hospital Group, bouwt twee ooglaserklinieken in Istanbul en Adana aan de zuidkust. Ofluoglu werkt onder andere met een Nederlandse optometrist, maar zegt ook wel eens 'vrije jongens' aan de lijn te krijgen. "Nog niet zo lang geleden belde een meneer die veertig klanten per maand uit Nederland beloofde als ik nog wat kon zakken met de prijs. Bijvoorbeeld door het mesje van de microkeratoom vaker te gebruiken. Aan dat soort praktijken doen we echter niet mee." Er woedt, volgens Evren Büyükcinar, een

enorme concurrentieslag op het gebied van ooglaseren. De Turks-Nederlandse Büyükcinar is zelf afgestudeerd in Leiden. "Enkele jaren geleden begon het met twee aanbieders van ooglaseren in Istanbul, nu zijn er al meer dan vijftientwintig. Inmiddels hebben ook de Nederlandse en Belgische klinieken hun prijzen flink verlaagd." Büyükcinar richtte in 2005 het bedrijf HumanFirst op als exclusieve partner voor de Benelux van de Acibadem Health Group. Dit toonaangevende zorgbedrijf is als enige in Turkije genoteerd aan de beurs. Büyükcinar betreurt de negatieve publiciteit en de vooroordelen over de Turkse zorg. "Artsen werken daar in alle openheid, vaak met een eigen website inclusief cv en ervaring. Ook is het daar echt geen 'u vraagt, wij draaien'. Sommige zaken gaan er gewoon anders dan hier."